

нарските острови, канарче), Нана, Нанка — Nana, франц. име, съкратено отъ Antoinette; Бона—Вона, лат. Vona Dea — богиня на римските дами; Бяна, Бянка — италианско име и т. н.

Въ Севлиево на новородено, некръстено дете, казватъ Кушли — отъ французското Couché — спя, лежа; Пизюль — издълбано мѣсто въ стената или зида — отъ франц. pisé — омесена земя за зидане стена и др.

Името на дола при с. Димча „Колумбия“ произхожда отъ Columba — лат. гълъбъ. Рипитъ, северно отъ Кормянския пжтъ — Ripa, реченъ брѣгъ. Името на Функата, стрѣмния спускъ надъ р. Росица, въ Севлиево, произхожда отъ нѣмската дума Funken, Funke, Funklei — блести, Funkhen — искрица, по всѣка вѣроятностъ отъ това, че на функата най-много се свѣтка при грѣмотевица. Името на махалата Кастрелъ при с. Батошево е отъ Castellum — лат., крепостъ, замъкъ.

Въ Севлиево казватъ: клопни го (тупни го) — отъ нѣмското Klopfen — тупамъ, чукамъ и пр. Всички тѣзи латински, френски и нѣмски думи и наименования, които се срещатъ въ говоримия езикъ въ Севлиево, ни каратъ да предполагаме, че градъ Севлиево е основанъ отъ Кръстоносцитѣ, тъй като знаемъ, че въ кръстоноснитѣ походи сж взели участие римляни, французи и нѣмци.

Въ сп. „Промисленостъ“ 1890 г., кн. V и VI, стр. 351, „Бележки за гр. Севлиево“ отъ Р. Радославовъ, Севлиевски окр. управителъ е казано: „По предание се знае, че сегашния градъ е почналъ да се населява отъ 1740 г.“ ... Това не може да бжде вѣрно, тъй като тежкото страдание на българитѣ християни и за безчинствата на турцитѣ въ Търново, Севлиево, Тръвна, Габрово и Ловечъ, се споменува въ преписка, която се намира въ 55-ия листъ на „Сборникъ отъ началото на XIV вѣкъ“, запазенъ въ народната библиотека въ София подъ № 350 (69). Това ще рече, че градъ Севлиево е сществувалъ и по-рано. Може да се предполага, че Севлиево е основанъ презъ времето на римския проконсулъ па Балканитѣ Тиберий Плауци Силванъ и нареченъ на негово име, но най-вѣроятното е, че името на Севлиево е латинско и произхожда или отъ Servia — вѣнецъ, или отъ Silva, Sylva — лесъ — Silvium, поради мѣстоположението му — обградено отъ всѣкжде съ зеленина. По-после това се е промѣнило, както това е станало съ Ловечъ, Плѣвенъ, Шуменъ — Лофча, Плѣвна, Шумла. Не може да се приеме, че името на Севлиево е турско и че произхожда отъ Selvi — турско име на кипариса — Cupressus sempervirens. защото се знае, че въ Севлиево и околността му нѣма и не е имало кипариси. Разбира се, че градъ Silvium не ще да е сегашното Севлиево, което е почнало да се заселва отъ околнитѣ села презъ 1740 год. и наричано по турски Тахтаджи кьой, а ще е било нѣкжде къмъ манастирското кладенче, въ лозята Балъкъ-Ямасж.